

Sloddervos

Al dertig jaar woonde ik samen met deze gulzige alles opslorpende Vampyr. Met de bloeddorst van een jakhals gedroeg hij zich feilloos naar zijn instinct, zijn natuur. Maar... die tijden zijn voorbij. Hij veranderde steeds meer in een aardige, nauwelijks meer imponerende oude beer, die slechts welwillend zwakjes wat bromde.

Hij degradeerde zelfs naar een luie, onverschillige sloddervos: kijk, daar was voor mij de grens bereikt. De taal van schouderklopjes was niet meer aan hem besteed, die van een schop onder zijn kont ook al niet. Zelfs mijn eenzame weerwolf-jankimitatie bij volle maan mocht niet baten. Ik lokte hem dus het duistere Bosch in bij nacht en liet hem daar achter op het OudIJzer Kerkhof.

Vervolgens kocht ik opgelucht een nieuwe stofzuiger.

De horror van steeds meer dwarrelende stofvlokken was toen gelukkig voorbij.

Karin

Eerste Paasdag 9 april 2023